

'Heel bijzonder'

Eerste Gooise Meerder van het Jaar-award voor Stichting Kinderen in Nood; 'Deze is voor iedereen'

31 minuten geleden · leestijd 4 minuten

Mensen

Voorlezen

Juichende SKIN-vrijwilligers.

Foto: © Bob Awick

De allereerste Gooise Meerder van het Jaar-award gaat naar Stichting Kinderen in Nood (SKIN) uit Bussum. Voorzitter Hilde Eleveld nam de glazen trofee - in het bijzijn van een flink aantal vrijwilligers én oud-voorzitter Eric de Jong - vol trots in ontvangst. Luid applaus en gejuich volgden. "Maar deze is voor iedereen", riep Eleveld direct. "Ik ben heel erg verrast en had werkelijk geen idee. Dit is heel bijzonder."

Het plan van de overhandiging werd gesmeed met Eric de Jong, die afgelopen oktober afscheid nam als voorzitter van deze fantastische vrijwilligersorganisatie. Tegenwoordig staat dus Hilde Eleveld aan het roer. Zij en de vrijwilligers waren onder valse voorwendselen naar de loods aan de De Peppels gelokt: een kennismaking met een sponsor uit België stond op het programma.

+

'Ik begon wel nattigheid te voelen toen Eric met de 'sponsor' kwam binnenlopen. Ik dacht: ik ken haar ergens van'

Daarom hadden de aanwezige vrijwilligers - aan het werk voor mensen in nood die zij zelf nooit zullen kennen - hun oranje poloshirts met SKIN-logo aangetrokken. "Dat vond ik wel gek, want normaal zijn zij er nooit op donderdagmorgen", lacht ze. Die sponsor kwam overigens niet opdagen, maar wel Jacqueline Roest, de (eind)redacteur van GooiseMerenNieuws. "Ik begon wel nattigheid te voelen toen Eric met de 'sponsor' kwam binnenlopen. Ik dacht: ik ken haar ergens van." Gelukkig werd Eleveld kort daarna 'uit haar lijden' verlost. Een aantal vrijwilligers was wél op de hoogte en speelde het spel mee: "Het is zo leuk dat we je gefopt hebben."

Stichting Kinderen in Nood is begin jaren 90 van de vorige eeuw opgericht door de geboren en getogen Bussumer Joop Heerschop. Hij zag beelden van arme Roemeense jongeren en was voor de zaak gewonnen. "Als je weet hoe slecht deze mensen het hebben dan breekt je hart gewoon", vertelde hij eerder tegen deze krant. Er werd begonnen met het helpen van weesjes. Hun ouders verdwenen door toedoen van toenmalig staatshoofd Ceausescu. Ze werden opgevangen, maar hadden een slecht leven. "Toen we daar voor de eerste keer op bezoek waren, schrokken we ons rot", vertelde Heerschop. In september 2015 namen Joop en zijn vrouw Anny na een kwart eeuw afscheid van Stichting Kinderen in Nood. Joop was toen bijna 80 jaar. Beiden bleven erelid. Joop overleed vorig jaar op eerste kerstdag.

Hilde Eleveld en Eric de Jong zijn dolgelukkig met de erkenning. - © Bob Awick

Een van Joops opvolgers is Eric de Jong. Hij zat ruim 33 jaar in het SKIN-bestuur, was ruim drie jaar voorzitter en zit nu in het comité van aanbeveling. Hij nam afscheid omdat hij zijn werkzaamheden voor de stichting niet langer kon combineren met zijn bedrijf en privéleven. "Hét moment om afscheid te nemen." Hij liet een zeskoppig bestuur en een goede kaspositie achter. "Het is een prachtige en mooie club mensen, waar geen cent aan de strijkstok blijft hangen. Alles is track & traceable. Ik ben dankbaar voor alles wat ik heb mogen leren en betekenen voor mensen in nood. Mijn motto blijft: geen kind zou in armoede mogen leven." Met een gerust hart droeg hij zijn taken over aan Hilde Eleveld, die sinds januari 2022 deel uitmaakt van het bestuur van de stichting. "Met haar en het zittende professionele bestuur weet ik zeker dat de stichting in goede handen is."

‘Gemiddeld twee transporten per maand. Dat is te doen, maar het is hard werken’

Hilde Eleveld reageerde eind 2021 op een oproep van de stichting. Er werden nieuwe bestuursleden gezocht. Ze kende de organisatie wel en vond het belangrijk om vrijwilligerswerk te doen. Op dat moment was ze manager bij de gemeente Utrecht. Met ingang van het jaar 2022 werd ze actief voor SKIN (knipogend: "Dit is nu mijn fulltimebaan"). Nog geen twee maanden later viel Rusland Oekraïne binnen. "In het eerste jaar van de oorlog hebben we 52 transporten gedaan. Dat was niet vol te houden. In 2023 en 2024 hebben we respectievelijk 25 en 27 transporten uitgevoerd. Gemiddeld twee transporten per maand. Dat is te doen, maar het is hard werken." Vorige maand werd - voor dit jaar - het laatste hulptransport gereden. De teller staat nu op 338. Het eerstvolgende transport staat gepland voor 11 januari aanstaande.

Veel goederen voor deze (hulp)transporten worden door betrokken inwoners, bedrijven en instellingen ingebracht. Daarnaast worden hulpgoederen ingekocht, wordt geld gedoneerd voor zaden, voedsel, medicijnen en hygiënische middelen en worden instellingen, ziekenhuizen, vluchtelingenopvang en arme gezinnen in Roemenië, Hongarije en Oekraïne ondersteund. Eleveld: "Wij hebben behoefte aan voedsel, hygiënische middelen, ziekenhuisbedden, kinderspullen, snoepgoed, speelgoed, beddengoed en dekens en huishoudelijke apparatuur."

Alle spullen gaan door de handen van de vrijwilligers. - © Bob Awick

Ze vervolgt: "Winterkleding kunnen ze daar ook goed gebruiken, maar dat heeft voor ons geen prioriteit, want kleding krijgen we toch genoeg. Alles moet ook schoon, heel, veilig en goed functionerend zijn. Het gaat allemaal door de handen van onze vrijwilligers, die de spullen selecteren. Helaas krijgen we nog vaak niet-schone en kapotte kleding. Het lijkt hier soms wel een dumpstation en aan goedkope Chinese rotzooi van de Temu hebben ze - in een oorlogssituatie - niets. Ik hoop dat mensen dat begrijpen. Onze Oekraïense partners zijn hier bovendien gevoelig voor vanwege de steun van Poetin aan China." Wijzend naar een serie blauwe bakken, zegt Eleveld: "Deze worden eens in de drie, vier weken door ons naar de GAD gebracht. We willen geen troep in onze hulptransporten en alles wordt in de loods door ons gescheiden."

Vrijwilligers

De vrijwilligersgroep bestaat uit mannen en vrouwen, waar de laatste groep net een beetje meer overwicht heeft. Ze komen niet alleen uit Bussum en Naarden, maar ook uit Huizen, Kortenhoef, 's-Graveland, Blaricum en zelfs Utrecht. Het is een hecht team, dat het ontzettend goed en gezellig met elkaar heeft. De oudste is net 90 jaar geworden en de jongste is in de 30. Ze hebben onderling veel schik. Een vrijwilligersvergoeding krijgen zij niet. Eleveld: "Het is een kunst om ons werk vol te houden en op niveau te houden. Dat doen we goed met z'n allen. Het is mooi en dankbaar werk."

Stichting Kinderen in Nood steunen met een gift? Dat kan op NL49 RABO 0383 7742 41.

